

SADRŽAJ

Uvod 3

1. Engleska u poznom srednjem veku (XIV – XV vek) 4
2. Dolazak Henrija VII na vlast i kraj "Rata ruža" 10
 - 2.1. Administracija - sudstvo - slabljenje plemstva 11
 - 2.2. Parlament 12
 - 2.3. Društvene promene - ogradjivanje i njegove posledice 14
 - 2.4. Spoljna politika 17
 - 2.5. Zalog i zakup 18
- ZAKLJUČAK 20

Uvod

Davanje novčanih pozajmica sa kamatom i uzimanje zaloge došlo je i u englesko zakonodavstvo još 1066. kada su takozvani Normani, koji su se bavili gusarenjem i pljačkom i nazivani još i vikinzi, počeli da se useljavaju u Francusku i Englesku.

Duga vladavina Edvarda III (1327-1377) predstavlja značajno razdoblje za razvoj engleskih političkih ustanova. Edvard je više voleo državnu upravu koju bi činili kraljevski službenici, kao u vreme njegovog dede. Kada mu je, u jednom trenutku novac bio potreban, Edvard je pristao da baroni vrše nadzor nad njegovim ministrima, ali je ubrzo povukao obećanje. Pred kraj svoje vladavine dopustio je da baroni sprovedu svoju zamisao o odgovornosti ministara. Ustanovljeno je načelo da kraljevi ministri mogu da budu kažnjeni zbog izvršavanja nezakonitih naređenja. Bili su to počeci postupka koji je nazvan utvrđivanje odgovornosti. Edvard nije bio naročito zainteresovan za unutrašnju upravu u Engleskoj, jer je u suštini bio vojnik i zbog svojih uspeha u ratovanju, postao je nacionalni junak, a otvorenošću i opuštenim ponašanjem stekao je veliku naklonost naroda.

Engleska u poznom srednjem veku (XIV – XV vek)

Edvard II (1307-1327) nasledio je svog oca Edvarda I. Bio je nesposoban, slab i neodlučan, uvek pod uticajem drugih koji su pokušavali da ograniče kraljevski uticaj na administraciju. Postavljenja na visoke položaje u državnoj upravi, poput kancelara ili blagajnika morale su da potvrde velmože u parlamentu, odnosno veliki savet. Ali ni ovaj savet nije bio večan. Toma od Lankastera ubio je kraljevog miljenika Pitera Gejvstona, pa se onda na njega digao Edvard. Posle toga, kraljevstvom su, u kraljevo ime, vladali članovi porodice Dispensera, dok ih kraljica Izabela i njen ljubavnik Rodžer Mortimer nisu zbacili i naterali kralja da se odrekne prestola u korist svog sina. Nekoliko godina, umesto njega vladali su ovo dvoje koji su bezobzirno pljačkali i terorizali državu, sve dok nisu ubili omiljenog ujaka Edvarda III, koji ih je onda srušio, pogubio Mortimera, a Izabelu zatvorio na jedno imanje.

Duga vladavina Edvarda III (1327-1377) predstavlja značajno razdoblje za razvoj engleskih političkih ustanova. Edvard je više voleo državnu upravu koju bi činili kraljevski službenici, kao u vreme njegovog dede. Kada mu je, u jednom trenutku novac bio potreban, Edvard je pristao da baroni vrše nadzor nad njegovim ministrima, ali je ubrzo povukao obećanje. Pred kraj svoje vladavine dopustio je da baroni sprovedu svoju zamisao o odgovornosti ministara. Ustanovljeno je načelo da kraljevi ministri mogu da budu kažnjeni zbog izvršavanja nezakonitih naređenja. Bili su to počeci postupka koji je nazvan utvrđivanje odgovornosti. Edvard nije bio naročito zainteresovan za unutrašnju upravu u Engleskoj, jer je u suštini bio vojnik i zbog svojih uspeha u ratovanju, postao je nacionalni junak, a otvorenošću i opuštenim ponašanjem stekao je veliku naklonost naroda.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com